

CONFERÈNCIA DE BALANÇ DEL MANDAT 2007-2011

Guillem Espriu, regidor de Gràcia

16 de març de 2011

Orfeó Gracienc

Bona tarda, consellers, conselleres, presidents d'entitats, amics i amigues. Gràcies per venir.

Gràcies, Ramon, per la teva presentació i per l'amabilitat de d'acollir-nos a l'Orfeó en aquesta conferència, i també a tot l'equip de l'Orfeó Gracienc encapçalat pel president de la Fundació en Francesc Miñana.

D'entrada, voldria dir que es tracta d'un espai amic. I és un bon missatge de sortida, perquè aquest lloc on ens trobem és un espai associatiu, com tants que tenim a tot el districte i en especial a la Vila.

Personalment, representa una manera d'entendre la societat, pel compromís amb el seu entorn, respectuós amb el passat, treballador del present i promotor de futur. Això per a mi és la societat civil

organitzada i en especial el moviment associatiu: la suma de persones que treballen pel col·lectiu, els valors de la solidaritat i la generositat fets realitat.

La conferència d'avui té per objectiu explicar de la millor manera reflexions i pensaments des de l'assumpció de les responsabilitats que m'han dut fins aquí. D'una manera propera, de tu a tu, amb respecte i una profunda consciència del que significa. Perquè al llarg d'aquests 4 anys de mandat he tingut la sort de poder parlar un per un amb la majoria de vosaltres però ara vull fer-ho a tots en conjunt.

Per a mi la política no és només acció, també són gestos. No és només gestió, és també ideologia. No són només plenaris i comissions, és un compromís permanent i diari amb les persones que necessiten respostes als seus problemes i als seus desitjos.

La política ha de ser proximitat, comprensió, empatia i també com no podia ser d'altre manera, solucions. Què em va portar a ser regidor?

La resposta no s'entendria sense la persona de l'Albert Musons.

L'Albert va ser l'artífex de que avui sigui aquí i especialment que hi sigui, encara més si s'escau, com un ciutadà compromès amb el meu entorn.

Per a una persona com jo, que venia l'activisme associatiu de caràcter Nacional, l'Albert em va ajudar a tornar a la realitat que m'havia vist néixer i em va presentar moltes persones que treballaven dia a dia en el nostre territori. Gent com la Isabel Sanagustín, l'Esteve Camps, el

Jordi Cassasas, el Ferran Colàs i tantes persones que em nodririen de noves perspectives.

En una dedicatòria del llibre *Pregoners d'una Vila Lliure*, l'Albert em deia: “La política et dóna la oportunitat de contactar amb persones d'un alt valor humà”. I avui, aquí, entre tots vosaltres ho entenc perfectament, millor que mai.

He pogut descobrir en mi, encara amb més intensitat, una de les coses que més m'agraden, les relacions humanes en tota la seva complexitat. El meu amic em coneixia molt bé.

L'Albert també sabia el respecte que tinc cap a la feina feta per les persones que m'han precedit: Mercè Sala, Francesca Masgoret, Xavier Valls, Francesc Fabregat, Teresa Sandoval, Ferran Mascarell, i Ricard Martínez. Sempre he defensat i defensaré el concepte d'institució, perquè gràcies a ell avui Gràcia és el que és. Cadascun dels regidors i regidores que han governat el districte han aportat, de ben segur, el millor d'ells, i han anat marcant un camí que ens va conduït a una Gràcia millor.

A l'inici del mandat el meu primer repte va ser definir prioritats. Perquè és la manera de transformar amb realisme, sabent què és possible i què és el millor.

Vivim en una societat de present continu, on tot es presenta amb una necessitat d'immediatesa i malauradament va perdent sentit la cultura de l'esforç quotidià, aquell que molts dels aquí presents representeu.

És per això que volia centrar el missatge, enfocar l'objectiu, perquè la imatge fos clara i nítida. Això vol dir, saber d'on venim, on som ara mateix i cap a on volem anar.

I vam definir 3 grans prioritats:

- 1. L'educació**
- 2. L'espai públic**
- 3. La cultura**

Tot des d'un canvi d'òptica, la política dels barris, la política de la proximitat. Tota aquesta estratègia no va representar un abandonament de la resta de temes, sinó que simplement aquests tres punts han centrat la clau del mandat.

L'educació.

Fixeu-vos que parlem d'educació i no d'ensenyament. Tenia clar que l'objectiu és precisament treballar per a una cultura educativa clara. On els conceptes de convivència quedessin ben definits i la recerca d'un model comunitari integrador fes de les diferències, oportunitats, no problemes. En què la clau fos el creixement personal i col·lectiu, la formació dels nostres infants i joves com l'essència dels objectius en la gestió municipal.

Quan parlem d'educació **penso en els camins escolars** que tenen per principi crear un entorn amable, metàfora que explica la incorporació dels nous ciutadans a la societat.

També penso en el projecte Radars, pel seu compromís intergeneracional que ens fa més humans. La meva il·lusió és que la

societat no es giri d'esquenes i pensi en les persones que ens han precedit, les que avui requereixen atenció i carinyo. Perquè no parlem d'un tema de gestió de serveis sinó de model de societat.

La inversió en ensenyament ha estat de més de 50 milions d'euros, probablement la més gran de tota la ciutat de Barcelona i segurament la més gran de la nostra història. I això no ha estat perquè sí, sinó perquè al darrera hi ha hagut una voluntat ferma, un treball dur i incisiu; el convenciment que aquest és el millor camí per a millorar la societat.

La inversió en educació ha estat total i sobretot ho ha estat la suma d'esforços de tots plegats, dels que som aquí i de moltes persones que ens han acompanyat dia a dia. La democràcia és un model que parteix d'un compromís social permanent.

Però aquest compromís ens l'hem d'anar guanyant i treballar per una educació en valors democràtics és el millor camí.

La segona gran prioritat és l'espai públic, lloc on s'escenifica més la convivència i la democràcia on s'ha de vetllar de forma permanent per l'equilibri dels seus usos.

Cal intentar evitar l'apropiació per part de qualsevol col·lectiu. Perquè els carrers i les places són de tots i cadascun dels veïns i veïnes, de qualsevol persona que la vulgui viure i disfrutar. Aquest serà tot un repte prioritari al nostre territori afavorit per una estructura urbana especial, molt "gracienca" i no només per la seva configuració sinó pel desig de tothom de fer-se'l seu.

Gràcia comparteix espais de transformació clara com poden ser Vallcarca i el Penitents, el Coll i alguna zona de la Salut però també té un espai urbà que cal organitzar millor amb una influència en la modificació d'hàbits com l'espai de la Vila. Tots s'han de treballar des de perspectives diferents.

Deixeu-me però, centrar-me una mica més en la transformació de Vallcarca. Un projecte de gestió complexa, que calia i cal atendre amb molta cura. Parlem de la transformació d'un barri, de vivències personals i d'emocions contingudes en un procés de canvi.

Com no pot ser d'una altra manera, hem treballat plegats, amb l'Associació de veïns de Vallcarca Viaducte, amb la seva presidenta, Dolors Millàn, promotora i motor d'una associació que vetlla pel barri i per mantenir la seva identitat. No tot ha estat fàcil en el camí que hem fet junts, però crec que podem estar força satisfets de la feina feta, de les grans actuacions dutes a terme, però sobretot, del que jo anomeno "microurbanisme" que ha significat un impacte macro en el seu entorn: petites actuacions que procuren millorar la convivència personal amb el procés de transformació urbanística. I és que moltes vegades, és en la cura dels detalls més petits, on es pot mesurar la sensibilitat dels governs.

Aquest projecte, juntament amb la llei de barris d'El Coll, dibuixa un horitzó de futur amb grans efectes sobre el present. Ambdós projectes, mostren l'aposta decidida pels barris del Nord i són també exemple d'una determinada manera d'entendre la política.

Quan parlem de l'espai públic, qualsevol modificació dels usos per petita que sigui comporta conflicte. Aquest conflicte acostuma a ser proporcional a la transformació o modificació, però no sempre és així i

et pots trobar amb situacions inesperades com que modificar la ubicació de contenidors generi més problemes que una reforma d'un carrer sencer.

Normalment les apostes de transformació de l'espai públic són a mig i llarg termini, per això sóc partidari, i cada vegada més, de tenir menys presses a l'hora de realitzar-les.

Un exemple seria el **Pla de Mobilitat**. Dissenyat en l'etapa de Ferran Mascarell, desenvolupat en un dels seus punts més ambiciosos en el mandat del Regidor Martínez i consolidat, que no acabat, en aquest. Nosaltres hem arribat a una part important del Pla però la pròpia aplicació comportarà més reptes com la conciliació de la moto i la bicicleta. Per tant molta feina encara per fer.

Vinculats a l'espai públic hi ha més temes:

Seguretat

Mobilitat

Neteja

Manteniment

Transformació/Urbanisme

Salut

Oci

Comerç

Treball

Seria allargar-me massa.

Però tots ells han estat tractats amb cura. Amb un treball intens per part de polítics i tècnics, per tal de contribuir a la millora de la qualitat

de vida de totes aquelles persones que han escollit Gràcia com el seu territori de referència, on desenvolupar la seva vida personal, professional o d'oci.

I la tercera prioritat, la Cultura amb majúscula.

Si hi ha alguna cosa que caracteritza Gràcia és la seva cultura, en el sentit més ampli. Gràcia la defineixo com a territori que es troba entre la tradició i la innovació, el record i la recerca de la seva història i la capacitat de creació constant de nous horitzons. Amb un conflicte inherent amb dos móns que conviuen en el mateix entorn.

A Gràcia hem treballat per protegir el nostre patrimoni cultural històric amb la concreció d'un protocol festiu que ens ajuda a marcar prioritats. Hem prioritzat la cultura popular, creant espais on ubicar les colles, pensant quines eren les necessitats actuals i de futur, com la Violeta i l'espai Albert Musons. Hem treballat per garantir l'experiència creativa de la Festa Major mitjançant els espais de guarniment, la modificació paulatina de continguts, augmentant les activitats de caire cultural, reduint l'impacte de l'oci nocturn, diversificant la població a qui ens adrecem i creant activitats per a infants.

I tot això, amb la confiança de la Fundació Festa Major, de la mà del Ricard Estruch, amic i company amb qui gaudim i patim la festa, la festa més important de l'estiu de tota Catalunya.

Hem treballat per vincular tots el barris i la Vila en una aposta d'eix cultural nord sud que ens permetin l'intercanvi d'experiències i que faciliti la mobilitat de persones. La xarxa de biblioteques ens ha d'ajudar a aconseguir ho.

També hem cercat dins de la innovació cultural, propostes que puguin acompanyar apostes econòmiques de futur. Partim de l'experiència positiva dels nostres festivals clàssics com el Tradicionari i el dispositiu LEM i cerquem a través de projectes com Els Docs Barcelona projecció del territori, potenciació del nostre patrimoni associatiu i cultural.

Vull fer referència a un tema molt important, la recuperació de la memòria històrica de tots els nostres territoris. Estic especialment satisfet de saber-nos model de futur per Barcelona i per Catalunya. La feina feta en col·laboració amb el Taller d'Història de Gràcia és un bon camí que va donant els seus fruits. Gràcies al Joan Angel i a tot el seu equip estic convençut que ens donarà molts més.

Deixeu-me que expressi el meu orgull per la feina feta per molta gent però en especial pel Xavier Franch i la Maricruz. El seu treball incansable per la recuperació de la memòria històrica del Coll ens ha portat moltes alegries de la mà del Projecte Bruguera.

Els barris

Quan al principi parlava del canvi d'objectiu per obtenir la foto més clara i centrar millor els temes, parlava de la incorporació dels barris en la nostra òptica de treball en la proximitat.

És cert que ha estat tot un repte, ni molt menys assolit en la seva totalitat. Queda molt camí per fer, però ens ha permès apropar i ajustar les prioritats a les persones que viuen i conviuen en el territori.

I és un camí que a la força ha de donar molt bons resultats en el futur, tot i que a l'Ajuntament haurem d'anar adaptant les estructures per treballar encara millor.

Som hereus del que s'ha fet i promotors del nostre futur. En aquest sentit crec que hem dibuixat una part important de les apostes de futur, en educació, espai públic i cultura. Però també en molts altres aspectes de la vida dels barris.

Queda molta feina per finalitzar de la ja iniciada, però crec que hem sentat les bases d'una manera de fer diferent apropant l'administració de l'ajuntament a la ciutadania, ajudant a teixir xarxes entre les pròpies xarxes, per millorar i incrementar les nostres capacitats col·lectives.

És cert que el dibuix està fet en funció d'uns valors, de la ideologia de qui us parla, però des d'una perspectiva gens sectària i en què ha primat el benestar del ciutadà.

La qualitat de vida de les persones han estat per damunt de qualsevol altre interès.

De casa al futur, tinc tres desitjos...

- Desitjo que les reflexions sobre el que ha significat aquest mandat per a Gràcia serveixin per ajudar a fer una societat una mica millor. Per a això he treballat.
- Desitjo haver contribuït a humanitzar la política perquè tothom hagi sentit amb més intensitat que la política està al servei de les persones.

- I desitjo que totes les persones que avui sou aquí i les que no hagin pogut o volgut venir, hagin viscut una mica millor aquests darrers quatre anys.

Però tot això, amics i amigues, companys i companyes, no ho he fet tot sol.

Ho he fet amb un equip, un gran equip, gran en nombre i gran en bondat i capacitat de treball. Ho he fet amb els 81 treballadors i treballadores del districte, més els de serveis socials, l'OAC, les brigades de neteja, la Guàrdia Urbana i la complicitat amb els Mossos d'Esquadra.

Ho he fet, per què no, amb els consellers i conselleres de l'oposició als que agraeixo aquests quatre anys de feina. Però sobretot, ho he fet amb els consellers i conselleres de Govern

Xavier Barberà
Roger Amigó
Carles Maggi
Cinta Llasat
Míriam Carracedo
Josep Antoni Vinyals
David Companyon

Gràcies companyes i companys pel vostre suport. Però sobretot pel vostre treball perquè sense vosaltres res d'això no hagués estat possible.